

Çalışmalarımıza destek olmak için,

<https://www.etkinlikburada.com/>

Sayfasından ücretsiz üye olup,

[https://www.etkinlikburada.com/kanal.](https://www.etkinlikburada.com/kanal.php?ch-name=mehmet-ogretmen)

[php?ch-name=mehmet-ogretmen](https://www.etkinlikburada.com/kanal.php?ch-name=mehmet-ogretmen)

kanalımızı takip edebilirsiniz.

Sizlerin desteği ile çok daha fazla

sayıda güncel ve farklı içerikler

üretmekteyiz.

Desteklerinizi bekliyoruz...

ASLAN İLE FARE

Günlerden bir gün ormanda aslanların en heybetlisi derin bir uykuya dalmış. Yuvasında mışıl mışıl uyurken birden bire sıçramış. Gözlerini açınca bir de ne görsün, yanbaşıında bir fare. Öfkeyle doğrulmuş, sen beni ne hakla uyandırırısın demiş ve tam da fareyi tuttuğu gibi ağzına götürürken farecik:

-Lütfen beni bağışla, bir gün mutlaka bu iyiliğinin karşılığını öderim demiş.

Aslan büyük bir kahkaha atmış. Haydi bakalım öyle olsun, yoluna git demiş.

Gel zaman git zaman aslan avcılar tarafından yakalanıp ipe bir ağaca bağlanmış. Onun kükremelerini duyan fare gelip ipi dişleriyle koparmış ve aslanı kurtarmış ve:

-Sana iyiliğinin karşılığını öderim dediğimde benimle alay etmiştin, demiş.

-Unutma ki bir farenin bile her zaman bir aslandan üstün yanları vardır.

SORULAR

1) Aslan ormanda ne yaparken rahatsız edilmiş?

.....

2) Uykusundan rahatsız olarak uyanan aslan karşısında ne görmüş?

.....

3) Öfkeyle doğrulan aslan, fareyi ne yapmış?

.....

4) Korkan fare, aslandan ne istemiş?

.....

5) Aslan neden büyük bir kahkaha atmış?

.....

6) Daha sonra aslanın başına ne gelmiş?

.....

7) Aslanı bu zor durumdan kim kurtarmış?

.....

8) Aslan tuzaktan nasıl kurtulmuş?

.....

9) Aslanı kurtaran fare ne demiş?

.....

10) Bu hikâyenin bizlere öğrettiği en önemli ders nedir?

.....

OKULUMDA ZAMAN

İlk ders birlikte kitap okuruz,

Aklımızı açar hazır oluruz.

Hayat Bilgisi, Türkçe ve Matematik,

Yaparız tüm dersleri otomatik.

Çalışma kâğıtları ve ders kitapları,

Yapıyoruz onları sıralı sıralı.

Öğle yemeği tam zamanında,

Acıkınca çalışmaz bu kafa.

Öğleden sonra beden, müzik, resim.

Hepsini çok ama çok severim.

Derken bitmiş olur tüm dersler,

Tüm sınıf sevinçle eve gider.

Eve gidince dinlenir ve beslenirim,

Hemen ödevimi açar bitiririm.

Dersimi çabucak yapınca,

Akşamı çok keyifli geçiririm.

SORULAR

1) Öğrenciler ilk ders ne yaparmış ?

2) Kitap okuduktan sonra hangi dersler olurmuş ?

3) Ders kitaplarını ve çalışma kâğıtları nasıl yapıyorlarmış ?

4) Öğle yemeği zamanında kafamız ne yapmaz ☺ ?

5) Öğleden sonra hangi dersler varmış ?

6) Tüm dersler bitince sınıf evlerine nasıl gidermiş ?

7) Eve gidince ne yapırmış ?

8) Ders hemen yapınca akşam nasıl geçermiş?

9) Sen okulda en çok neyi seviyorsun?

10) Okulda beğenmediğin, sevmediğin neler var ?

KARDAN ADAM NEREDE ?

Şermin o gün çok mutluydu. Neden mutlu olmasın? Günlerdir beklediği kar sonunda gelmişti. Her yer bembeyaz olmuştu. Dışarının güzelliği gözlerini kamaştırdı.

Şermin hemen arkadaşı Zeynep'i aradı. Okullar da kar nedeniyle tatil olmuştu. Haydi Zeynep, kocaman bir kardan adam yapalım dedi. Zeynep de kabul etti. Hep birlikte Şermin'in evinin

bahçesinde kardan adam yapmaya başladılar.

Zeynep kocaman kar topları yaptı. Şermin onları birleştirerek kardan adamın gövdesini ve başını yaptı. Evden getirdikleri havuç ve kömürü yerleştirdiler. Başına bir şapka, koluna da bir dal buldular. İşte kardan adam bitmişti. Hem de kocaman olmuştu. Zeynep ve Şermin, yaptıkları eserin karşısında gururla duruyordu. Pek de memnun kaldılar. Artık akşam olmuş, hava kararıyordu. Zeynep ve Şermin vedalaşarak ayrıldılar.

Ertesi gün hava açmıştı. Çok da güneşli bir gün oldu. Hava sıcaklığı artmış, soğuktan eser kalmamıştı. Zeynep ve Şermin öğleden sonra kardan adamın yanında buluştular. Yani onlar öyle düşünmüşlerdi. Çünkü kardan adamı bulamadılar. Kardan adamın yerinde, biraz su birikintisi, birkaç kömür ve havuç vardı. Şapka ve dal ise bir köşede duruyordu.

Kardan adam nerede?

SORULAR

1) Şermin neden çok mutluydu ?

.....

2) Şermin kardan adam yapmak için kimi çağırdı ?

.....

3) Kardan adamı nerede yapmaya başladılar ?

.....

4) Kardan adam yaparken neler kullandılar ?

.....

5) Biten kardan adamın karşısında nasıl durdular?

.....

6) Ertesi gün hava nasıldı ?

.....

7) İki arkadaş ne zaman buluştular ?

.....

8) Kardan adamın yanına geldiklerinde neyle karşılaştılar ?

.....

9) Kardan adam nerede ?

.....

10) Kar yapınca neler yaparsın ?

.....

KARDAN ADAM

Sabah oldu, baktım pencereden,

Kalbim fırlayacaktı sevinçten.

En sevdiğim mevsim kış,
Gelmişti haber vermeden.

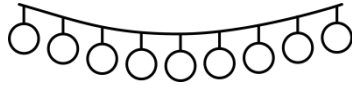

Kış mevsimi bu durur mu?

Her yer bembeyaz olur mu?

Karları görünce ben,

Hiç yerinde durur mu?

Koştum dışarı herkes gibi,

Kardan adam yapmaya.

Boyu uzun, burnu turuncu,

Gözler kömür oldu ya.

İşte benim ve mahallenin,

En yeni arkadaşı oldu kardan.

Gönül isterdi ki bu kardan adamın,

Ömrü uzun olsun bir kıştan.

HAYDİ SORULARI CEVAPLAYALIM

1) Şiirde hangi mevsim anlatılmaktadır?

- a) İlkbahar b) Yaz c) Kış

2) Çocuğun kalbi niçin yerinden fırlayacakmış?

- a) sevinçten
b) korkudan
c) sıkıntıdan

3) Aşağıdakilerden hangisi, çocukların kardan adam yaparken kullandıkları malzemelerden değildir?

- a) havuç b) boya c) kömür

4) Aşağıdakilerden hangisi şiirdeki çocukların yaptığı kardan adamın özelliklerinden biri değildir?

- a) Boyu uzundur.
b) Burnu turuncudur.
c) Sıcığı sever.

5) Okuduğunuz şiir kaç kıtadır?

- a) 2 b) 3 c) 4

6) Okuduğunuz şiir kaç dizedir?

- a) 4 b) 12 c) 16

7) Aşağıdaki cümlelerin hangisinde yazım yanlışı yapılmıştır?

- a) Emre kardan adam yaptı.
b) Gözler için kömürü elif getirdi.
c) Hasan havuçtan burnunu taktı.

8) Aşağıdakilerden hangisi kış mevsiminin özelliklerinden olamaz?

- a) Havalar ısınmaya başlar.
b) Daha kalın kıyafetler giyeriz.
c) Kar yağmaya başlar.

9) Sence aşağıdaki hayvanlardan hangisi kış mevsimini sevmez?

- a) b) c)

10) Aşağıdakilerden hangisi doğru hecelenmiştir?

- a) ar - a - ba b) pen-ce-re c) pat - at - es

BAHARIN İLK ÇİÇEĞİ

Karlar eriyor, kış bitiyordu. Artık güneş kendini daha fazla hissettiyordu. Bu güzel havalar ile birlikte çayırlar renklenmiş, çimenler çıkmıştı.

Çimenlerin arasında baharın ilk çiçeği açmıştı. İlkbaharın habercisi çiçek çok mutluydu. Baharın tadını çıkarıyor, güzel havayı soluyordu. Başlarda hâlimden memnun olan baharın ilk çiçeği, zamanla sıkılmaya başladı. Yalnızlık çekiyordu. Henüz başka çiçek açmamıştı. Tüm çayırdaki tek çiçek kendisiydi.

Günler böyle geçerken, mutlu haber geldi. Çayırdaki rengarenk çiçekler açmıştı. Dağlar, tepeler baharı haykırıyordu. Baharın ilk çiçeğinin de yalnızlığı sona ermişti. Kendisi gibi çiçeklerle baharı yaşıyordu.

Kelebekler güzel çiçeklerin üzerine konup kokluyordu. Arılar bu çiçeklerden bal yapmaya başlamıştı bile. Birçok böcek çiçekler sayesinde yuva bulmuştu.

Tüm çayır muhteşem bir güzelliğe bürünmüştü. Üstelik mis gibi kokuyordu. İlkbahar tüm canlılara neşe ve bereket getirmişti. Baharın ilk çiçeği de tüm bahar boyunca çayırın en güzel çiçeği oldu.

SORULAR

1) Hangi mevsim sona eriyordu ?

.....

2) Baharın ilk çiçeği nerede açmıştı ?

.....

3) İlk çiçek başlarda ne hissediyordu ?

.....

4) Baharın ilk çiçeği zamanla nasıl hissetmeye başladı ?

.....

5) Baharın ilk çiçeği neden sıkılmıştı?

.....

6) Zaman böyle geçerken, hangi güzel haber geldi ?

.....

7) Artık tüm çayır nasıl görünüyordu ?

.....

8) Kelebekler ne yapıyordu ?

.....

9) Arılar ne yapıyordu ?

.....

10) Tüm bahar boyunca çayırın en güzel çiçeği kim oldu ?

.....

GÜVERCİN İLE KARINCA

Günlerden bir gün, uzak bir ülkede yaşayan sevimli bir güvercin varmış. Bu güvercin bir gün gezintiye çıkmış, gökyüzünde süzülerek uçuyormuş. Birden bire susadığını fark etmiş.

Susuzluktan boğazı kuruyan bu kuş, su içmek için pınarın başına gelmiş. Pınarda tam suyu içecekken suya düşen bir karınca görmüş. Minik karınca, sudan çıkmak için çırpınıyormuş. Güvercin, karıncaya çok acımış, kıydan aldığı bir çöpü gagasıyla suya bırakmış. Karınca da, güvercinin bıraktığı çöpe tutunarak kıyıya ulaşmış.

Karınca için tehlike tam geçti derken bu defa güvercini bir tehlike bekliyormuş. Güvercini fark eden bir avcı, hemen silahını güvercine doğrultarak nişan almış.

Karınca hemen avcının yanına gitmiş. Avcı tam ateş edecekken, avcının ayağını ısırması. Avcı da o ağrı ile "ah," diye bağırmış. Sesi duyan güvercin pırrr diye uçuvermiş. Böylece karınca da güvercinin iyiliğine karşı bir iyilik yapmış, borcunu ödemiş. İyiler kazanırken, kötü kalpli avcı hiçbir şey avlayamadan evinin yolunu tutmuş.

SORULAR

1) Güvercin neden suyun yanına inmiş?

.....

2) Güvercin suda ne görmüş?

.....

3) Güvercin karıncaya nasıl yardım etmiş?

.....

4) Güvercini bekleyen tehlike neymiş?

.....

5) Karınca, güvercini nasıl kurtarmış ?

.....

6) Karınca, kendisine yapılan iyiliğin karşığını vermiş mi?

.....

7) Kötü niyetli avcıya ne olmuş?

.....

8) Sen, en son kime iyilik yaptın?

.....

9) İyilik yapan, iyilik bulur ne demektir?

.....

10) İnsanlar birbirine hiç yardım etmese ne olur?

.....

Hikâyeyi 3 defa oku ve anla.
Yarın Hikâye Sınavı Yapılacak.

KUYRUKLU YILDIZ

Gökyüzünde durmaktan sıkılmış gezegenler ve yıldızlar kendi aralarında konuşuyordu. İçlerinde yaşlı ve tecrübeli olan gezegen onları sakinleştirmek istedi. Yapmayın, böyle söylemeyin diye bağırdı. Ama onu dinlemediler. Gezegenler ve yıldızlar çok sıkıldık, hep aynı yerlerde dönüyoruz. Başka yerleri, başka yolları da görmek istiyoruz diyordu. Bize bir eğlence ve değişiklik lazım.

Yaşlı gezegen herkesin bir görevinin olduğunu söyledi. Kimse sıkıldım ben diyerek yerini terkedemez. Başka yere gidemez. Çünkü bizler bir düzenin parçasıyız. Hepimiz diğerine muhtacız. Gitmeye kalkarsanız bu hepimizin sonu olur dedi.

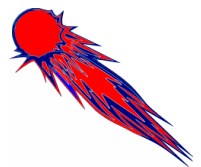

Yaşlı gezegenin sözüyle biraz sakinleşseler de niyetleri değişmemişti. Bizim bu sıkılıktan kurtulmamız lazım diye düşünmeye devam ettiler.

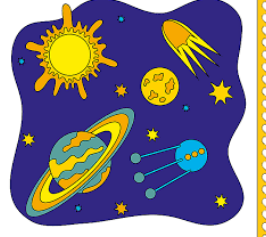
Genç ve küçük bir yıldız onları sessizce takip ediyordu. Kendisi bu düzenin dışındaydı. Ama bu düzenin bozulmaması için birşeyler yapmak istiyordu. Kendi enerjisini topladı ve normal yolunun dışına çıktı. Hızlandıkça hızlandı. Küçük yıldız hızlandıkça arkasında bir ışık oluştu. Bu ışık onun kuyruğu gibi görünüyordu. Neşeye canı sıkılan gezegenlerin ve diğer yıldızların arasında dolaştı. Tüm gök cisimlerinin canı sıkılmaktan kurtuldu. Herkes ona kuyruklu yıldız demeye başladı.

Gökyüzünde ne zaman kayan bir yıldız görürseniz, işte o bizim küçük yıldızımızdır. Kuyruğu ile canı sıkılan gök cisimlerini neşelendirmek için tüm gökyüzünü durmadan dolaşır.

SORULAR

1) Gezegen ve yıldızlar neden sıkılmışlar?

.....

2) Gezegen ve yıldızları kim sakinleştirmek istedi?

.....

3) Gezegen ve yıldızlar isteseler bile neden yerlerinden ayrılamazlarmış?

.....

4) Onları kim sessizce izliyormuş?

.....

5) Küçük yıldız bu düzenin bozulmaması için ne yaptı?

.....

6) Küçük yıldızın arkasında ne oluştu?

.....

7) Herkes küçük yıldızla ne demeye başladı?

.....

8) Gökyüzündeki kayan yıldız kimdir ve ne yapıyordu?

.....

9) Gece gökyüzüne baktığında neler görürsün?

.....

10) Gökyüzünde bir yıldız olsan ne yapmak istersin?

.....

Hikâyeyi 3 defa oku ve anla.
Yarın Hikâye Sınavı Yapılacak.

RAKİP TAKIM

Ahmet, yukarı mahalle ile bir futbol maçı ayarlamıştı. Hemen kendi mahallesinden arkadaşlarını topladı. Hepsi de iyi oyuncular. Zeki, Mert, Kemal, ve Hami. Takım 6 kişiden oluşacaktı. Kaleye de tabi ki Uzun Muzaffer geçecekti.

Ahmet tüm arkadaşlarıyla maç öncesi bir konuşma yaptı. Bakın, dedi. Rakibimiz muhtemelen çok sert oynayacak. Acımasız olacak. Bizim kötü duruma düşmemizi isteyecektir. Bizler de onlar gibi olacağız. Acımayacağız, sert olacağız. Onları üzeceğiz, diye devam etti.

Ahmet'in takımındaki çocuklar bir an tereddüt etti. Bizler böyle çocuklar değiliz. Neden olmadığımız biri gibi kötü davranalım diye düşünüyordu. Uzun Muzaffer de ne yapacağını bilememişti. Ama yenilmek istemiyordu.

Beklenen zaman geldi ve maç başladı. Yukarı mahallenin çocukları çok güzel oynuyordu. Hiç de Ahmet'in konuştuğu gibi oynamadılar. Son derece kibarlardı. Hiç faul yapmadılar. Yanlışlıkla yaşanan sert durumlarda bile hemen özür dileyip, birbirlerinin gönlünü alıyordu. Maçı rakip takım, 5-3 kazandı. Bizim Ahmet 3 golün 2'sini atmıştı. Ama yenilgiden kurtulamadı.

Maç sonunda yukarı mahallenin takımı maçı kazanmalarına rağmen, abartılı sevinç gösterisi yapmadı. Kendi aralarında kucaklaştılar. Daha sonra yenilen takımı da kutladılar. Çok güzel oynuyorsunuz, dediler.

Gayet keyifli ve eğlenceli geçen maçın ardından, iki takım da birlikte dinlendiler. Bir sonraki maç için gün ayarladılar. Yukarı mahallenin takımı uzaklaşırken, Ahmet arkalarından uzun uzun baktı. Kendi arkadaşlarına dönerek. Kusura bakmayın arkadaşlar, dedi. Anlamsız yere boş sözler söylemişim. Artık 6 tane yeni arkadaşımız oldu. Ne güzel!

SORULAR

1) Ahmet kimlerle ma ayarlamış?

.....

2) Takımlar kaçar kişiden oluşmuş?

.....

3) Ahmet'in takımında kaleye kim geçmiş?

.....

4) Ahmet, karşı takımın nasıl oynayacağını düşünüyordu?

.....

5) Ahmet'in anlattıklarından sonra kendi takımındaki çocuklar ne düşünmüşler?

.....

6) Karşı takım nasıl bir maç oynadı? Davranışları nasıldı?

.....

7) Ma kaç kaç bitti? Kim kazandı?

.....

8) Ma sonunda takımlar neler yaptı?

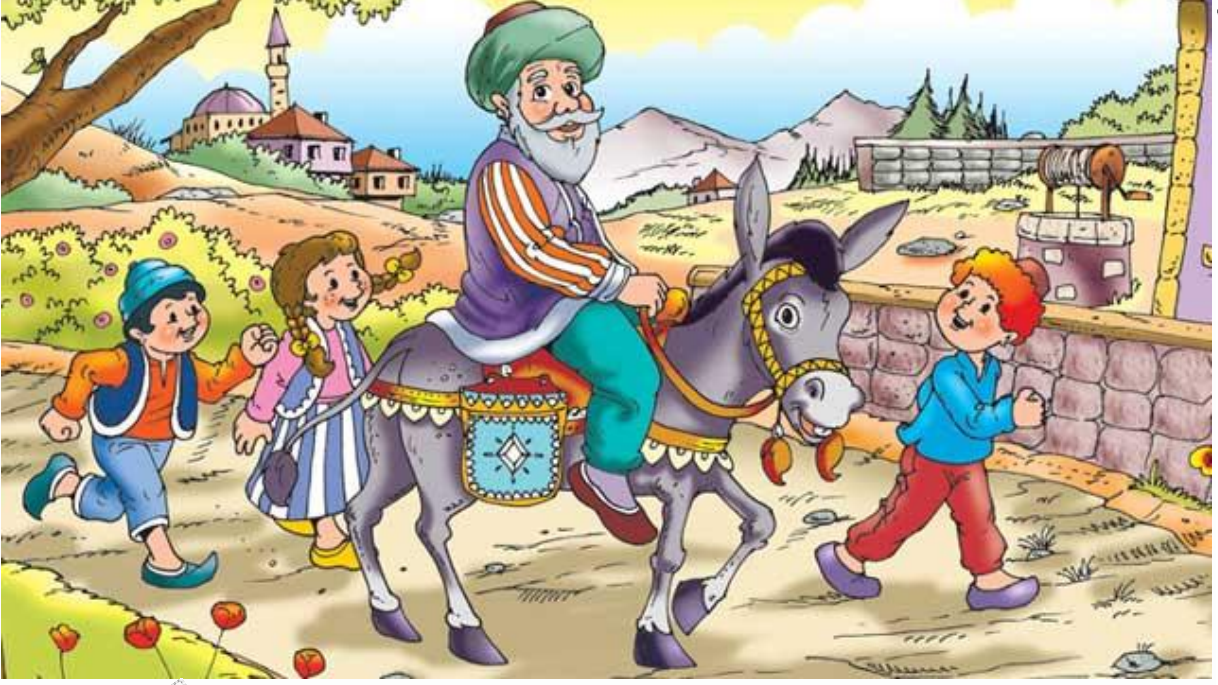
.....

9) Rakip takım ayrıldıktan sonra, Ahmet takım arkadaşlarına ne dedi?

.....

10) Sen arkadaşlarınla oyun oynarken nasıl davranıyorsun?

.....

3 DEFA OKU

PARAYI VEREN DÜDÜĞÜ ÇALAR

Günlerden bir gün Nasrettin Hoca pazara giderken çocuklar etrafını sarmışlar. Hepsi birer düdük ısmarlamış, ama para veren olmamış.

Hoca çocukların tümüne olumlu cevap vermiş:

– Peki, olur demiş...

Çocuklardan yalnız biri, elinde para olduğu halde, Hoca'ya şunları söylemiş:

– Şu parayla bana bir düdük getirir misin ?

Hoca akşama doğru pazardan dönmüş. Yolunu bekleyen çocuklar hemen Nasrettin Hoca'nın etrafını sararak düdüklerini istemişler.

Nasrettin Hoca, cebinden bir düdük çıkarıp kendisine para veren çocuğa uzatmış.

Ötekileri bağırmaya başlamışlar:

– Ya bizim düdükler nerede ?

Nasrettin Hoca'nın cevabı kısa ve anlamlı olmuş:

–Eeee! Parayı veren düdüğü çalar.

SORULAR

1) Nasreddin Hoca nereye gidiyormuş?

.....

2) Çocuklar Nasreddin Hoca'nın etrafını neden sarmış?

.....

3) Nasreddin Hoca çocuklara ne cevap vermiş?

.....

4) Kaç kişi Hoca'ya para vermiş?

.....

5) Hoca, pazardan ne zaman dönmüş?

.....

6) Nasreddin Hoca düdüğü kime vermiş?

.....

7) Hoca, düdük getirmediği çocuklara ne demiş?

.....

8) Aşağıdaki kelimelerin eş anlamlılarını karşlarına yazın.

Rüya -

Islak -

Kelime -

Rüzgâr -

Öykü -

Hediye -

İKİ İNATÇI KEÇİ MASALI

Keçileri bilirsiniz çocuklar, oldukça inatçıdırlar. Günlerden bir gün iki inatçı keçi, sürüden ayrılıp dağ, bayır gezmeye çıkmışlar. Biri sağa gitmiş, biri sola gitmiş. O dağ senin, o taş benim, hoplayıp zıplamışlar. Sarp kayalıklarda hoplayıp, zıplayan keçiler yorulunca da su içmek için dereye inmişler. Derenin üzerinde de bir köprü varmış. Ne var ki bu köprü pek de emniyetli değilmiş. İnce tahtalardan yapılan dar bir köprüymüş.. Bu iki inatçı keçi köprünün üzerinde karşılaşmamışlar mı? İkisi de birbirine yol vermeye pek niyetli değillermiş.

Köprünün üzerinde birbirlerine doğru adım adım yürümüşler, sonunda köprünün ortasında karşı karşıya gelmişler.

Büyük olan keçi yol istemiş küçük keçiden;

– Yol ver, karşıya geçeceğim.

Küçük keçi hiç oralı olmamış:

– Niyeymiş efendim, köprüye ilk ben çıktım, siz yol verin.

Büyük keçi ısrar etmiş, küçük keçi direnmiş.İki keçi de birbirinden inatçı. Sonunda köprüde kafa kafaya toslaşmışlar. Büyük keçi bir tos atmış, küçük keçi bir tos atmış, sonunda köprü bu yüke dayanamayıp ortadan kırılmış. İki inatçı da dereyi boylamışlar.

İnatlaşmak iyi değil sevgili çocuklar. Bu iki keçinin başına gelen herkesin başına gelebilir.

SORULAR

1) Kimler sürüden ayrılıp dolaşmaya başlamış?

.....

2) Niçin dereye inmek istemişler?

.....

3) Geldikleri köprü nasıl bir köprüymüş?

.....

4) Keçiler köprüde hangi konuda inatlaşmışlar?

.....

5) Büyük keçi, küçüğüne ne demiş?

.....

6) Keçiler niçin ısrar etmişler?

.....

7) İki keçinin inatlaşmasının sonunda ne olmuş?

.....

8) Bu hikâye bize ne anlatmak istiyor?

.....

9) Sen inatçı bir öğrenci misin?

.....

10) İnatçı biri olmanın zararları nelerdir?

.....

AÇ KALAN KUŞ

Havalar soğumuş ve kış gelmişti. Üstelik kar yağmış, her yer bembeyaz olmuştu. Zavallı kuş ağaçta bekliyordu. Karnı çok acıkmıştı. Çok aç olduğundan, artık eskisi gibi ötmüyor ve sesi çıkmıyordu. Daldan dala konmuş, bahçelerden bahçelere dolaşmış ama yiyecek bir şey bulamamıştı. Biraz da üşümüştü. Artık dalına konduğu ağaçtan her an düşebilirdi. Durum hiç de iyi değildi.

Tam bu anda; Mert pencereden dışarıyı izliyordu. Kar yağışını izlemeyi çok severdi. Dışarıda karları keyifle izlerken, gözü dalda duran kuşa takıldı. Kuşun zor durumda olduğunu anladı. Hemen dışarı çıktı. Çıkarken de bir karton kutu, biraz ekmek ve su aldı. Hemen ağacın alçak bir dalına basit bir yuva yaptı. Yemini ve suyunu ayarladı. Artık kımıldayamaz hale gelen kuşu avuçlarının arasına aldı. Kendi vücudunun sıcaklığı ile kuşu ısıttı. Kuş biraz canlandı, kendine geldi. Mert, zavallı kuşu yaptığı yuvaya yerleştirdi. Yiyecek ve su koydu. Sık sık kuşu kontrol etti. O akşam evinde huzur içinde, yardım ettiği kuşu düşünerek uyudu.

Mutlu ve güzel günler geçiren zavallı kuş, o bahçeden hiç ayrılmadı. Mert'in iyiliğini de hiç unutmadı. Diğer kuş arkadaşları ile Mert'in bahçesinde en güzel şarkılarını söylediler.

SORULAR

1) Hikâye hangi mevsimde geçiyordu ?

.....

2) Zavallı kuş nerede bekliyordu ?

.....

3) Kuş neden eskisi gibi ötmüyordu ?

.....

4) Tam o anda Mert ne yapıyordu ?

.....

5) Mert neyi izlemeyi çok severdi?

.....

6) Mert dışarı çıkarken neler götürdü ?

.....

7) Karton kutu ile ne yaptı ?

.....

8) Kuşu nasıl ısıttı ?

.....

9) O akşam Mert neden huzur içinde uyudu ?

.....

10) Zavallı kuş neden o bahçeden hiç ayrılmadı ?

.....

Hikâyeyi 3 defa oku ve anla!
Yarın Hikâye Sınavı Yapılacak

KÜÇÜK KARDEŞ

Ahmet, kardeşi ile çok iyi geçinemeyen bir çocuktur. Aslında kardeşi doğduğunda çok sevinmişti. Onunla oynayacağı oyunları hayal ederek seviniyordu. Ama doğduğunda oyun oynayamayacak kadar küçük olmasına üzüldü. Üstelik anne ve babası da sürekli onunla ilgileniyordu. Sanki kendisi unutulmuş gibiydi.

Yıkılan hayaller ve ilgisiz kalan Ahmet, belki de bu yüzden kardeşi ile geçinemiyordu. Aslında kardeşi artık daha büyüktü. Yürüyor, koşuyor ve oynayabiliyordu. Ama Ahmet yine de onunla oynamıyor ve ona çok kızıyordu.

Anne ve babası ise Ahmet'e kardeşinin küçük olduğunu, ona karşı anlayışlı olması gerektiğini söylüyorlardı. Üstelik sen büyüksün, sen ağabeysin diyorlardı. Ahmet, sen büyüksün lafını hiç sevmiyordu. Büyük olmayı o istememişti. Eğer anne ve babası kabul ederse yine küçük olabilir ve hep onunla oynayabilirlerdi. Malesef işler Ahmet'in istediği gibi değildi.

Yine bir gün Ahmet odasında yalnız oynuyordu. Anne ve babası ise mutfakta birlikte yemek hazırlıyordu. Ahmet, odasının kapısının arkasında kardeşinin sesini duydu. Offff, gene buraya geliyor, dedi. Tam o esnada pat diye bir düşme sesi geldi. Kardeşi düşmüştü. Küçük kardeş kapıyı açtı ve ağlayarak ağabeyinin yanına geldi. Gözlerindeki yaşlar yanağından süzülüyordu. Kollarını açmış, ağabeyinden sanki yardım istiyordu. Birden Ahmet'in yüreği sızladı. Her zaman kızdığı kardeşine karşı çok daha sıcak duygular hissetmeye başladı. Onun da gözleri doldu. Sevgili kardeşine sınıksız sarıldı. Küçük artık ağlamıyordu. Ağabeyinin kollarında güvendedi. İki kardeş o gün birlikte akşama kadar oynadılar, eğlendiler.

Artık Ahmet'in çok sıkı bir dostu vardı. Kardeşi ile kavga etmeden, sevgi içinde büyüdüler.

SORULAR

1) Ahmet ile kardeşinin arası ilk başlarda nasıldı?

.....

2) Ahmet kardeşinin doğacağı ilk zamanlar neler hayal ediyordu?

.....

3) Ahmet neden kendisinin unutulduğunu hissediyordu?

.....

4) Ahmet, anne ve babasının hangi lafını hiç sevmiyordu?

.....

5) Anne ve baba mutfakta ne yapıyordu?

.....

6) Ahmet, odasının kapısının arkasında ne duydu?

.....

7) Küçük kardeş kapıyı açtıktan sonra ne yaptı?

.....

8) Ahmet'in gözleri neden doldu?

.....

9) Ahmet ve kardeşi o günün sonuna kadar ne yaptılar?

.....

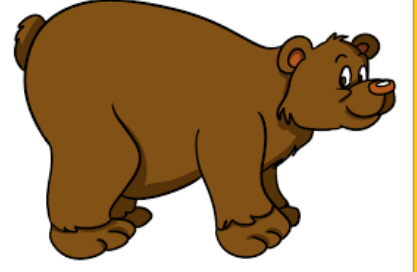
10) Senin kardeşinle ya da ablanla / ağabeyinle aran nasıl ? Sorun yaşıyor musun?

.....

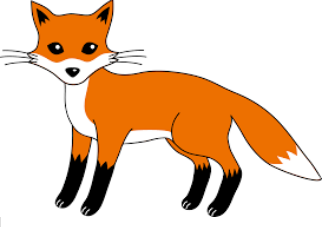

AYILARIN KUYRUĞU NEDEN KISA?

Kış mevsimi yaklaşırken, karnı acıkan bir ayı, göl kenarında dolaşan bir tilki görmüş. Tilki daha önce yakalamış olduğu balıkları yiyormuş. Karnı tika basa doyan tilkinin keyfine diyecek yokmuş.

Açlıktan hali kalmayan ayı, yavaş adımlarla tilkiye yaklaşmış. Tilkinin yediği balıklara bakmış. Bana da öğret, nasıl tutuyorsun bu balıkları demiş.

Tilkiler, eski zamanlardan beri ayıları pek sevmezlermiş. Bizim tilki de aslında gelen ayıdan memnun olmamış. Ama bu durumu çaktırmamış. Sonra anlatmış balık tutmanın sırlarını. Tabi kendince...

Tilki kuyruğunu suyun içine sokmuş. Bak demiş ayıya, işte böyle duracaksın. Balıklar senin kuyruğunu ısırınca çıkaracaksın sudan. Bir sürü balık tutar, karnını doyurursun demiş.

Peki, ne kadar duracağım suda diye sormuş ayı. Tilki ise, balık gelene kadar bekle, sakın kuyruğunu sudan çıkarma, demiş. Tüm ip uçlarını verdikten sonra tilki oradan uzaklaşmış. Bizim boz ayı, sokmuş kuyruğunu suya, beklemiş de beklemiş. Hava kararmış, iyice soğumuş. Tüm gece beklemiş ayı. Gece ayazından su donmuş, ayının kuyruğu donmuş suda sıkışmış. Bizim zavallı ayı anlamamış durumu.

Sabah olduğunda kuyruğunu hissedemez olmuş. Sonunda bakmış olmayacak, var gücüyle kuyruğunu çekmiş. O kadar asılmış ki kuyruğuna, zavallı kuyruğu kopmuş. Ayının kısacık kuyruğu kalmış.

Bizim boz ayı, durumu sonradan anlamış. Tilkinin yaptığı oyuna gelmiş. İşte akılsız başın cezasını kuyruğu çekmiş. O günden beri, ayıların kuyruğu hep kısa olmuş.

SORULAR

1) Tilki nerede dolaşıyormuş?

.....

2) Tilki göl kenarında ne yapıyormuş?

.....

3) Ayı neden tilkinin yanına gitmiş?

.....

4) Ayı, tilkiden ne istemiş?

.....

5) Tilki ayıya ne yapmasını söylemiş?

.....

6) Ayı tüm gece boyunca ne yapmış?

.....

7) Sabah olunca ayıya ve kuyruğuna ne olmuş?

.....

8) Ayı başına gelen olaylardan sonra neyi anlamış?

.....

9) Ayıların kuyruğu neden kısalmış?

.....

10) Bir işi yaparken önceden düşünmek ve planlamak neden önemlidir?

.....

SELİM'İN CUMHURİYET BAYRAMI

Okulda hazırlıklar tüm hızıyla devam ediyordu. Bizim afacan Selim, her zamanki gibi oyun derdindeydi. Sınıf arkadaşları Cumhuriyet Bayramı ile ilgili resim ve boyama çalışması yaparken, Selim tenefüste ne oynasam diye düşünüyordu. Basketbol mu futbol mu, saklambaç mı, hırsız polis mi ? Selim'in aklından bunlar geçerken öğretmeni Selim'e seslendi.

- Söyle bakalım Selim, biz neden bayram kutluyoruz?

Selim biraz afalladı, biraz düşündü ve cevap verdi. Tatil olsun diye öğretmenim.

Öğretmeni ve sınıf arkadaşları Selim'e güldüler. Öğretmen, bayramın neden kutlandığını anlattı.

Atatürk ve silah arkadaşları, büyük bir mücadele vererek düşmana karşı savaştı. Bu savaşta tüm milletimiz Atatürk'ün önderliğinde topyekün savaştı. Düşmanı yurdumuzdan kovdular. Zor zamanlar geçiren ülkemiz artık geleceğe ümitle bakıyordu. Ancak ülkemizin yönetim şeklinin de milletimizin verdiği milli mücadeleye uygun bir şekilde değişmesi gerekiyordu. İşte böyle bir zamanda Atatürk ve kahraman silah arkadaşları Cumhuriyet'i ilân ettiler. Cumhuriyet, padişahlık sisteminin sonu demektir. Cumhuriyet, özgür bir milletin kendi kendisini yönetmesi demektir. Cumhuriyet, geleceğe güvenle bakmak demektir. İşte tüm bu şartlar altında 29 Ekim 1923'te Cumhuriyet ilân edildi.

Cumhuriyet, ülkemizin yeniden doğuşunu simgelemektedir. İşte bizler de bugün Cumhuriyet'in ilân edilşinin 96. yıldönümünü kutluyoruz. 96 yıl önce bugün, ülkemizi karanlık günlerden aydınlık günlere çıkararak Atatürk'e, kahraman silah arkadaşlarına ve yüce milletimize teşekkür ediyoruz.

Selim, öğretmenin anlattıklarını can kulağıyla dinlemişti. Hızla bayram hazırlıkları yapan arkadaşlarına katıldı. Artık tenefüste oynayacağı oyunları değil, Cumhuriyet'i ve kahraman askerlerimizi düşünüyordu.

SORULAR

1) Okulda hazırlıklar devam ederken Selim neyin derdindeymiş?

2) Sınıf arkadaşları sınıfta ne yapıyormuş?

3) Selim'in tenefüste oynamayı düşündüğü oyunlar nelermiş?

4) Öğretmeni Selim'e ne sormuş?

5) Öğretmeninin sorusuna Selim ne cevap vermiş?

6) Milletimiz düşmana karşı nasıl savaşmış?

7) Cumhuriyet ne zaman ilân edilmiş?

8) Cumhuriyet kimin önderliğinde ilân edilmiş?

9) Bu yıl Cumhuriyet'in kaçınıcı yıl dönümünü kutluyoruz?

10) Cumhuriyet Bayramı için sınıfta ve okulunda hangi hazırlıklar yapılıyor?

Hikâyeyi 3 defa oku ve anla.
Yarın Hikâye Sınavı Yapılacak.

KURTLA KÖPEK

Bekçi köpekleri, koyun sürülerini gayet iyi koruduğundan, kurtlar aç kalmıştı. Kurdun biri, bir deri bir kemik kalmıştı. Bu kurt yolunu şaşırmiş bir köpeğe rastladı. Köpek kuvvetli, temiz, güzel ve iri. Kurt içinden "Saldırıp parçalamalı şunu diri diri," diyordu , fakat köpek de hazırды dövüşmeğe, yani belli değil kim kazanır kim kaybeder. İşte kurt ona saygıyla yaklaştı bundan ötürü. Önce semizliğini övdü.

"— Benim gibi semiz olmak, dedi köpek, pek kolay bir iştir, hem de güzel bir iştir. Hemen ormanları bırakın, görmüyor musunuz diğer kurtların halini? Hepsi acından ölecek, hepsi perişan, hepsi sefil, hiçbirinin yarını belli değil. Hepsinin hayatı tehlikededir. Siz benimle gelin, bahtınız değişir..."

Kurt sordu: "— Peki, ne iş yapacağım?,"

Köpek: "— Hiçbir şey, canım, eli sopalıları ve dilencileri defetmek, yaranmak ev halkına, efendinin hoşuna gitmek, İşte bu kadar, ama bu kadarlık işe karşılık dile dilediğini. Çeşit çeşit yemek, piliçten tut da, güvercin kemiklerine kadar. Sonra, okşanıp sevimlik de var.."

Bin bir hayal geçiyordu kurdun içinden, gözleri sevincinden yaşarmıştı, nerdeyse kucaklayacaktı köpeği. Fakat birdenbire ne görse iyi; köpeğin boynundaki tüyler dökülmüş :

Kurt: "— Bu nedir? dedi,

Köpek: — Hiç.

Kurt: — Hiç mi?

Köpek: — Yani ufak bir iş.

Kurt: — Ufak bir iş, ne demek?

Köpek: — Tasmanın yeri, tasma. Biz tasmayla bağlarız, malum ya...

Kurt: — Bağlanmak mı? Gezip tozmaz mısınız?

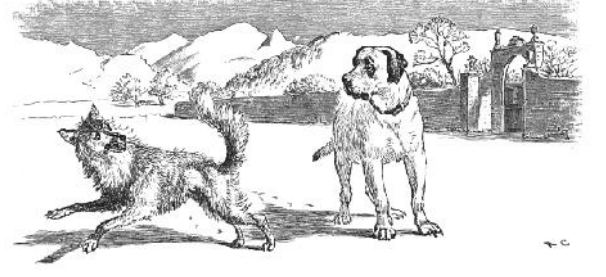
Köpek: — Eh, her zaman değil. Fakat ne çıkar bundan?

Kurt: — Ne mi çıkar? Yemeklerinizi başınıza çalınız!.. Benim işime gelmez bu zincirli saltanat!.. Bunu böyle söyledi, koşup gitti kurt. Hâlâ da koşuyordur, tutabilersen tut.

(LA FONTAINE)

SORULAR

1) Kurtlar niçin aç kalmıştı?

.....

2) Kurt yolda kime rastladı?

.....

3) Yolda karşılaştığı köpek nasıl görünüyordu?

.....

4) Kurdun haline acıyan köpek, kurda ne teklif etmiş?

.....

5) Köpek nasıl bir hayat yaşıyormuş, nelere sahipmiş?

.....

6) Kurdun gözleri neden sevinçten parlamış?

.....

7) Tüm bu güzel tekliflerden sonra kurt köpekte ne görmüş?

.....

8) Kurt fikrini neden değiştirip köpeğin teklifini reddetmiş?

.....

9) Sence kurtlar ile köpekler arasındaki en büyük fark nedir?

.....

10) Sen kendini ne zaman ve nerede çok rahat ve mutlu hissedersin?

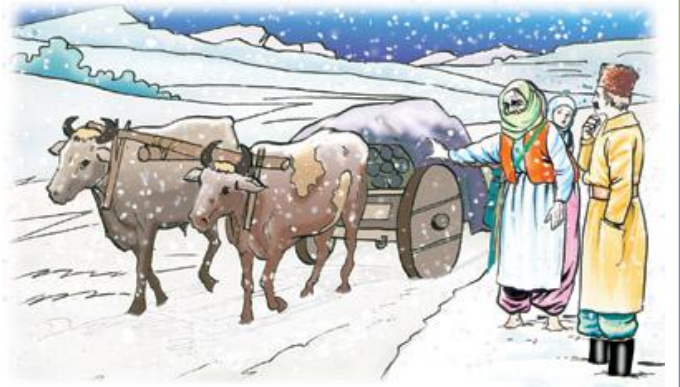
.....

Hikâyeyi 3 defa oku ve anla.
Yarın Hikâye Sınavı Yapılacak.

MİLLET MALI

"Soğuk, karlı bir hava, her yer bembeyaz...

Bu beyazlığı, yalnız önümüzde giden karartılar bozuyor. Bunlar kağnılarıyla, ordumuza cephane taşıyan köylü kadınlar. Biraz sonra onlara yetişip, selamlaştık. Biz kalın paltolarımız altında titrerken, çok yaşlı bir nine, yorganını kağnının üstüne örtmüştü, çıplak ayakları ile karları çiğniyordu. Arkasındaki peştamalin içinde de kendisi gibi çıplak bir yavru vardı. Onların halini görünce içim sızladı.

-Nineciğim, dedim. Üşümez misin sen?

Bak torunun nerede ise donacak. Arabaya serdiğin yorganını, onun üzerine örtsene...

Nine kağnyaya doğru koştu.

-Kar yağıyor oğlum, dedi. Bunun altında "MİLLET MALI" var. İslanmasın.

Sonra yorganın uçlarını, çeke çeke, cephaneyi iyice örttü. Torunundan, oğlundan, kendisinden çok ordumuzun cephanesini düşünüyordu.

İşte Türk Milleti, Kurtuluş Savaşını, böyle FEDAKÂRLIKLARLA kazandı."

SORULAR

1) Hikâyedeki olay hangi mevsimde yaşanmıştır?

.....

2) Yolda kimlerle karşılaşılıyor?

.....

3) Kağrı ile ne taşınıyor?

.....

4) Kağrıda taşınan cephanenin üstüne ne örtülmüş?

.....

5) Cephanenin üstü neden örtülmüş?

.....

6) Nine torununun üstünü örtmek yerine neden cephaneyi örtüyor?

.....

7) Nine "Millet Malı," diyerek neyi kastediyor?

.....

8) Kurtuluş Savaşı nasıl kazanılmıştır?

.....

9) "Fedakârlık," ne demektir?

.....

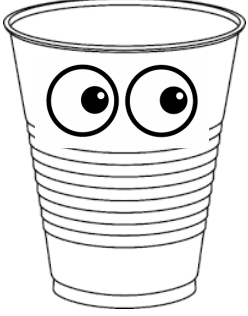
10) Sen de vatanın için her fedakârlığı yapar mısın?

.....

Hikâyeyi 3 defa oku ve anla.
Yarın Hikâye Sınavı Yapılacak.

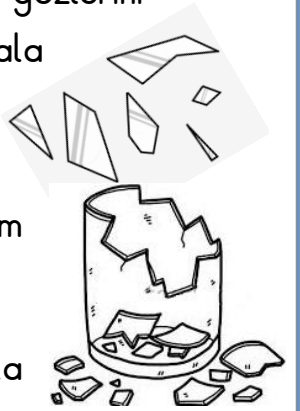
KIBİRLİ BARDAK

Masanın üzerinde duran su bardağı ışıltı ışıltı parlıyor ve gururla duruyordu. Parlaklığı ve güzelliği ile övünen su bardağı camdan yapılmıştı. Ona göre cam asil ve gösterişliydi. Kendisi camdan yapıldığı için plastik bardakları küçük görürdü. Onları alaycı bakışlarla süzerdi. Kendini üstün görürdü. En kıymetlisi oydu.

Cam bardağın üzerinde çok güzel desenler vardı. Bu desenler onu daha da güzel gösteriyordu. Oysa plastik bardaklar dümdüzdü. Basit ve süssüzdü. Cam bardak tüm bu düşüncelerle günlerini geçiriyor ve masadaki yerini alıyordu.

Bir gün akşam yemeğinde yine masada baş köşeyi cam bardak almıştı. Sofrada onunla birlikte plastik bardak da vardı. Yine plastik bardağa yan gözle bakıyor ve kendince alay ediyordu. Derken masaya bir doğum günü pastası getirildi. Evin küçük çocuğunun doğum günüydü. Tam 5 yaşına girmişti. Masanın ortasına konulan pastaya yer açmak için bardaklar masanın kenarına alınmıştı. Küçük çocuk tüm mutluluğuyla pastadaki beş mumu bir seferde söndürdü. Sevinçle alkışlar koptu. Tam bu esnada küçük çocuğun kolu, masanın kenarına çekilen bardaklara çarptı. Plastik ve cam bardak birlikte yere düştü. İkisi de korkuyla gözlerini kapadı. Plastik bardak yere düştüğünde biraz sarsıldı ama hala sapsağlamdı. Cam bardak ise plastik bardak kadar şanslı değildi. Yere düşer düşmez kırılmıştı. Evin annesi hemen eline bir kürek ve süpürge aldı. Baba da ona yardım ederek kırılan cam bardağın parçalarını topladılar.

Güzelliğiyle övünen, plastik bardağa alaycı bir tavırla bakan cam bardak kendini çöpte buldu. Kibirli olmanın, başkalarını küçük görmenin kötü bir özellik olduğunu acı bir tecrübeyle öğrenmiş oldu.

SORULAR

1) Kibirli bardak hangi malzemeden yapılmıştı?

.....

2) Kibirli bardak nasıl görünüyordu?

.....

3) Kibirli bardak, plastik bardağı neden küçük görüyordu?

.....

4) O gün akşam yemeğinde masaya neden pasta getirildi?

.....

5) Küçük çocuk kaç yaşına girmişti?

.....

6) Bardaklar neden masanın kenarına konulmuştu?

.....

7) Bardaklar neden yere düştü?

.....

8) İki bardak da yere düşünce onlara ne oldu?

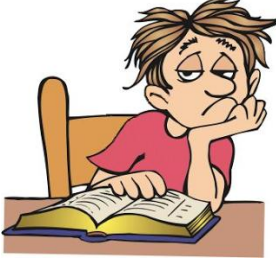
.....

9) Kibirli bardak çöpe gidince neyi öğrenmiş oldu?

.....

10) Sen arkadaşlarını nasıl görüyorsun, onlara nasıl davranırsın?

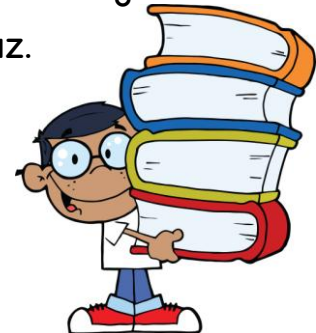
.....

YAŞAR'IN GÜNLERİ

Yaşar birinci sınıfa başlamıştı. Arkadaşları ile birlikte ders yapıyordu. Aklından bugün hava güzel. Yarın da hava güzel olur. Bu derslerden bıktım usandım diye düşünmüş. Ertesi gün okula gidiyorum diye yola çıkmış ama okula gitmemiş. Parklarda gezmiş, dolaşmış. Yaşar artık okulu sevmeyen ve her fırsatta okul yerine parka giden bir çocuk olmuş. Günler, haftalar ve aylar geçmiş. Yaşar'ın sınıfındaki herkes okuma ve yazmayı öğrenmiş. Ama Yaşar öğrenememiş. Derslerine önem vermediği için tembelleşmiş. Bir gün parkta bir oturak görmüş. Üzerinden bir kâğıt asılıymış. Ama Yaşar ne yazdığını okuyamamış. Neyse boşver deyip oturmuş. Biraz oturarak etrafı izlemiş. Sonra ayağa kalkmış. O da ne?! Üstü başı boya olmuş, kıyafetleri mahvolmuş. Bankın üzerindeki kağıtta "Dikkat! Boyalıdır, oturmayın," yazıyormuş. Okuma ve yazma bilmeyen Yaşar çok üzülmüş. Kendine bir söz vermiş. Artık tembellik yok. Tüm gücüyle çalışmış. O kadar çok çalışmış ve emek vermiş ki, okul bitmeden okumayı öğrenmiş. Artık tembel Yaşar değil, çalışkan Yaşar olmuş.

Evet çocuklar, hepimiz çalışmaya, gayret etmeye mecburuz. Okumamızı hızlandırmak için daha çok okumalıyız.

Ad ve Soyad:

SORULAR

1) Hikâyedeki öğrencinin adı nedir?

2) Çocuk kaçınıcı sınıfa başlamış?

3) Yaşar okul yerine nereye gitmeye başlamış?

4) Yaşar'ın sınıfındaki herkes neyi öğrenmiş?

5) Yaşar'ın parkta gördüğü oturakta ne aslıymış?

6) Kağıtta ne yazıyormuş?

7) Yaşar'ın kıyafetlerine ne olmuş?

8) Yaşar kendine ne sözü vermiş?

9) Artık Tembel Yaşar yerine ismi ne olmuş?

10) Okumamızı hızlandırmak için ne yapmalıyız?

DALDAKİ KUŞ

Mevsim sonbahardı. Havalarda soğumaya başlamıştı. Kuşlar sıcak ülkelere göç ediyordu. Ağaçların yaprakları dökülüyor ve sonbahar yağmurları yağıyordu. Böyle bir ortamda yapraksız bir ağacın dalında, sessizce bir kuş duruyordu. Sanki ailesini kaybetmiş, yalnız kalmıştı.

Kuşu gören mahallenin çocukları, onu korkutarak uçurmaya çalıştı. Ama nafile, daldaki kuş yerinden kıpırdamıyordu. Çocuklardan biri dikkatle ağaca tırmandı. Kuşu ürkütmeden yanına yaklaştı. Dal kalın ve güçlü olduğu için kırılmamıştı. Usulca minik kuşu eline alan çocuk, aynı dikkatle aşağı indi. Kuşu inceleyince anladı ki kanadı yaralanmıştı. Daldaki kuş bu yüzden uçamamıştı.

Çocuk elindeki kuşu sevgiyle tutarak evine koştu. Kapıyı çaldı. Minik kuşu arkasına saklamıştı. Kapıyı açan annesine; "Anne evimize misafir geldi." dedi. Annesi çok şaşırıldı. Ama yaşanan olayları dinleyince, tebessüm ederek minik misafiri kabul etti. Bizim minik kuşumuz da yeni evini sevmiş olacak ki hızla iyileşti. Sıcak bir yuva, sevgi dolu yürekler kuşu iyileştirmişti. Sonbahar bitmiş, kış hemencecik geçmiş ve ilkbahar gelmişti. Artık minik kuş uçmaya hazırdı. Zaten ailesi de geri dönmüştü. Tüm aile minik kuşu sevgiyle öptükten sonra özgürlüğüne bıraktılar. Minik kuş uçtu, havada şöyle bir geri döndü. Sanki teşekkür ederim der gibiydi. Sonra mutlulukla ailesine kavuştu.

Ad ve Soyad:

SORULAR

1) Hikâye hangi mevsimde başlıyor?

.....

2) Sonbaharda neler değişir?

.....

3) Daldaki kuşun nesi varmış?

.....

4) Kuş ağaçtan aşağı nasıl inmiş?

.....

5) Çocuk kuşu nereye götürmüştü?

.....

6) Çocuk annesine ilk olarak ne demiş?

.....

7) Anne kuşu kabul etmiş mi?

.....

8) Kuş nasıl iyileşmiş?

.....

9) Kuş hangi mevsimde serbest bırakılmış?

.....

10) Kuş en son neden geriye dönüp bakmış?

.....

BALONCU DEDE

Sokak sokak gezerek balonlarını satmaya çalışan bir dede varmış. Kazandığı para ile torunlarına bakıyor, onların ihtiyaçlarını alıyormuş. Bir gün güzel bir mahalleden geçerken;

-“Dedenin balonları geldi, diyerek bağırmış.

Mahallenin çocukları etrafını sarmış. Kimisi hemen parasını vererek balonlardan almış. Kimisi ise yanında balonları izlemiş. Baloncu dede, neredeyse tüm balonları satmış. Sadece bir balonu kalmış. Bugün kazandığım para ile torunlarıma çok güzel hediyeler alırım diye düşünmüş. Baloncu dede böyle düşünürken, dikkatini bir çocuk çekmiş. Minik çocuk biraz uzaktan balonlarıyla oynayan diğer çocukları izliyormuş. Üzerinde mavi kıyafetleriyle çok da şirin görünüyormuş. Ama sanki biraz üzgün ve durgunmuş. Baloncu dede, minik çocuğun yanına gitmiş.

-“Senin adın ne yavrum, demiş.

-“Benim adım Ziya, diye cevaplamış.

Baloncu dedenin yüzü gülmüş.

-“Benim torunumun adı da Ziya, demiş. Sen neden balon almadın? Yoksa balonları sevmez misin?

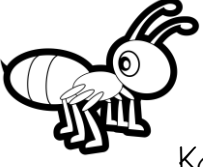
- “Severim, hem de çok. Özellikle mavi balonlara bayılırım. Ama param yok, demiş.

Baloncu dedenin gözleri dolmuş. Kalbi bu minik yavruya hemen ısınmış.

-“Al bakalım Ziya, bu son kalan mavi balon senin olsun. Sana hediyem olsun. Senin adı Ziya. Ziya demek ışık demek. Senin de yüzün gülsün, her zaman ışık saçsın, demiş.

Gözleri mutluluktan parlayan Ziya, sevinçle balonu almış. Teşekkür ederek balonuyla oynamak üzere oradan uzaklaşmış.

ÇALIŞKAN KARINCA

Karınca yuvasında son derece hareketli bir gündü. Çünkü yaz mevsimi bitmek üzereydi ve kış için hâlâ yiyecek toplanıyordu. Tüm karıncalar seferberlik halinde, buldukları tüm yiyecekleri yuvalarına taşıyordu. Küçük karınca Atom, artık yorulmuş ve bir çiçeğin gölgesinde dinleniyordu.

- Çok yorulduğum, biz ne zaman dinlenip eğleneceğiz, dedi.

Atom'u gören yaşlı ve tecrübeli bir karınca yanına yaklaştı.

- Merak etme, kışa hazır olursak hem dinlenmeye hem de eğlenmeye çok vaktimiz olacak. Haydi çalışmaya devam, dedi.

Oflaya oflaya yerinden kalkan Atom; gücünün yettiği büyüklükteki bir tohum parçasını sırtına aldı ve yuvasına doğru yürüdü. Bir yandan yürüyor, bir yandan da düşünüyordu.

- Tamam, ben hiç çalışmayalım demiyorum ki. Sadece çok çalışmayalım. Bence bu işe çok önem veriyorlar. Biraz daha az çalışarak da yiyecek toplanabilir.

Bu düşünceler Atom'un kafasından geçerken yuvasına geldi. Kapıda duran iri ve güçlü iki tane nöbetçi vardı. Atom onların yanından usulca geçerken, nöbetçiler de Atom'u gözlüyordu. İçeri giren Atom, görevlilerin işaretleriyle depoya doğru döndü. Sırtındaki tohum parçası ile içeri girdi. İçeri girmesiyle birlikte gözleri kocaman olmuştu. Burası sanki bir yiyecek cenneti idi. Binlerce tohum, ekmek kırıntısı, çekirdek ve daha sayamadığı onlarca çeşit yiyecek. Şaşırıp kalmıştı. İnanılmaz büyüklükteki bu yiyecek deposu neredeyse ağızına kadar dolmuştu. Şaşkınlıktan dakikalarca ayakta kaldı. Sonra görevli bir karınca sırtındaki tohumu koyacağı yeri işaret etti. Depodan çıkarken tekrar düşüncelere daldı.

- Ben ne kadar yanlış düşünmüşüm. Yaptığımız işi küçümsemişim. Hep beraber yapılan yorucu çalışmaların sonucu buymuş meğer. Daha az çalışarak bu depoyu asla dolduramazdık. Bundan sonra tembellik ve az çalışma yok, demiş.

Yazın son günleriyle beraber tüm karıncalar var güçleriyle çalışmaya devam etmişler. Tabi Atom da çalışmış ve dinleneceği, eğleneceği kış günlerini hayal etmiş. Çalışmaktan ve birlikte iş yapmaktan mutlu olmuş. Kocaman bir karınca ailesi, çalışkanlıklarıyla tüm canlılara örnek olmuş.

Ad ve Soyad:

SORULAR

1. Hikâye nerede geçiyor?

.....

2. Minik karıncanın adı nedir?

.....

3. Karıca nerede oturup dinlenmiş?

.....

4. Yaşlı ve tecrübeli karınca Atom'a ne demiş?

.....

5. Minik karınca çok çarışmakla ilgili ne düşünüyormuş?

.....

6. Minik karınca sırtında ne taşımış?

.....

7. Yuvanın kapında kimler varmış?

.....

8. Depoyu gören minik karınca neden şaşırılmış?

.....

9. Çalışma konusunda fikri değişen minik karınca artık ne düşünüyormuş?

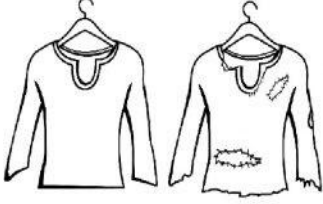
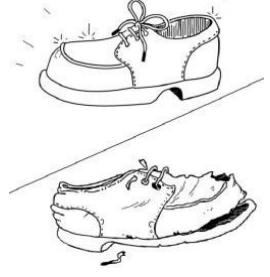
.....

10. Tüm canlılara örnek olan karıncaların çalışkanlığı, sana ne öğretti?

.....

DAĞINIK VE ÖZENSİZ EFE

Efe her zamanki gibi odasını toplamadan dışarı çıkmıştı. Arkadaşlarıyla buluşup, oynamaya başladılar. Oysa odasında Efe'yi bekleyen ödevi vardı. Masanın üzerinde öylece duruyordu. Yerde kıyafetler, eskimiş oyuncaklar ve yırtılmış ayakkabılar.

Efe işini zamanında yapmaz, odasını toplamaz ve eşyalarını özenli kullanmazdı. Dağınık ve düzensiz olduğu için dersleri de iyi değildi. Ödevlerini eksik veya yanlış yapardı. Sınıf arkadaşları ödevlerini kusursuz yaparken, Efe onların yanında mahcup olurdu.

Birgün odasında oyuncak ayısını bulamadı. Oyuncak ayıyı Efe'ye babaannesi almıştı. Üstelik doğum günü hediyesiydi. Daha sonra dolabının arkasında oyuncak ayının kolunu gördü. Oraya gitti ve ayıyı sıkıştığı yerden çıkardı. Zavallı oyuncak! Ne hale geldin sen? Eskimiş, yırtılmış ve mutsuz görünüyordu. Efe kendi kendine düşündü. Etrafına bakındı ve gördüğü durumdan hiç memnun değildi. Anne ve babasının hatta öğretmenin söylediğini hatırladı.

- "Efe, sen akllı bir çocuksun ama dağınıksın. Üstelik eşyalarını özenli kullanmıyorsun," diyorlardı.

Artık öğretmenin, anne ve babasının bu sözlerini tekrar duymayacaktı. Çünkü kendine dikkat edecek ve düzenli bir çocuk olacaktı. Efe elinden geleni yaptı. Annesi söylemeden hergün odasını topladı, oyun oynamadan önce ödevlerini yaptı ve tüm eşyalarını zarar vermeden kullandı. Artık sınıfta da başarısı artmıştı. Ödevini de gururla gösteriyordu. Efe kendisindeki bu değişikliğin ödülünü aldı. Yıl sonunda karnesi mümemmeldi. Artık ailesi de Efe de mutluydu.

SORULAR

Efe nasıl bir çocuktur?

.....

Efe dışarı çıktığında masanın üzerinde neyi bıraktı?

.....

Efe niçin sınıf arkadaşlarının yanında mahcup oluyordu?

.....

Efe oyuncak ayısını nerede buldu?

.....

Oyuncak ayıyı Efe'ye kim almıştı?

.....

Oyuncak ayı niçin alınmıştı?

.....

Dağınıklık ve özensiz kullanım konusunda Efe'yi kimler uyarıyordu?

.....

Efe kendinde neleri değiştirdi?

.....

Efe ve ailesini mutlu eden neydi?

.....

Sen dağınık mısın? Eşyalarını özenli kullanıyor musun?

.....

SOKAK KEDİSİ

Sokak kedisi her sabah olduğu gibi erkenden uyanmış. Karnını doyurmanın derdine düşmüştü. Çöp tenekelerinin arasında gezerken, karşıdaki dükkanın vitrininde yatan bir kedi görmüş. Bir ciğerci dükkânında yaşamak! Ne büyük nimettir bir kedi için diye düşünmüş sokak kedisi.

Dükkân sahibinin kedisi; vitrinde keyfince uzanmış, karnını yeni doyurmuş ve tüylerini yalıyordu. Bizim sokak kedisi çöp tenekelerini karıştırırken, birkaç kemik ve kuru ekmek buldu. Buna da şükür diyerek karnını doyurdu. Vitrindeki süslü kedimizin de dikkatini çekti bu olay. Başını kaldırdı ve sokak kedisini izlemeye başladı. Sokak kedisi karnını doyurduktan sonra tekrar dükkânın vitrinine baktı ama süslü kedi orada yoktu. Tam yoluna devam edecekken yanbaşımda gördü süslü kediyi. Önce şaşırды, sonra umursamadan yoluna devam etmek istedi.

Süslü kedi, sokak kedisinin bu özgür ruhunu sevmişti galiba. Onun yanında kalmak ve dolaşmak istedi. Ama bu arkadaşlığın uzun soluklu olamayacağını anladı sokak kedisi. Olamazdı çünkü. Süslü kediyi karşısına aldı ve şöyle dedi;

- Uyuşamayız, yollarımız ayrı;
Sen ciğercinin kedisi, ben sokak kedisi;
Senin yiyeceğin, kalaylı kaptay;
Benimki aslan ağzında;
Sen aşk rüyası görürsün, ben kemik.

Daha sonra tekrar yoluna koyulan sokak kedisi, süslü kedinin ciğerci dükkânına girişini, vitrinde yerini almasını gördü. Herkes kendi yoluna, kendi derdine düşmüştü.

SORULAR

1) Sokak kedisi uyandıktan sonra neyin derdine düşmüş?

.....

2) Çöp tenekelerin arasında gezerken kimi görmüş?

.....

3) Süslü kedi nerede yaşıyormuş?

.....

4) Sokak kedisi karnını neyle doyurmuş?

.....

5) İki kedi arasında nasıl farklar varmış?

.....

6) Sokak kedisini gören süslü kedi ne yapmış?

.....

7) Süslü kedi, sokak kedisinin nesini sevmiş?

.....

8) İki kedinin arkadaş olma niyeti neden olmamış?

.....

9) Sokak kedisi dönüp giderken neye bakmış? Ne görmüş?

.....

10) Sen arkadaş seçerken neye dikkat edersin?

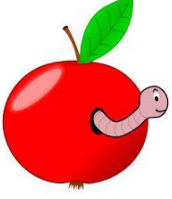
.....

.....

ELMA KURDU

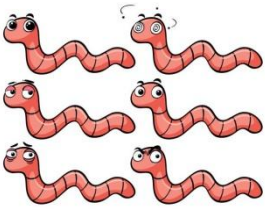
Bir meyve bahçesinde yaşlı ve güzel bir elma ağacında yüksek dalların birinde kırmızı bir elma varmış. Bu elma, bir elma kurduna ev sahipliği yapıyormuş. İçinde minik bir elma kurdu yaşıyormuş.

Minik elma kurdu içeride gayet mutluymuş. Sınırsız yiyeceği ve güzel bir yuvası varmış. Yuvası onun dünyasıymış. Çünkü tüm ömrü bu elmanın içinde geçmişti. Kendi dünyasının kralıymış.

Günler, haftalar geçmiş ve elma kurdu iyice büyümüş. Büyüdükçe güçlenmiş. Kendisiyle gurur duyuyormuş. Ne kadar iri bir kurdum, ne kadar heybetliyim diyormuş. Artık elmadan dışarı çıkma vakti gelmiş. İçeriden küçük bir delik açmış. Sonra bu deliği biraz daha büyütmüş. Kafasını dışarı çıkarmış. Gözleri kamaşmış. Güneş tüm güzelliği ile parlıyormuş. Ağacın dalları ve yaprakları rüzgârın etkisiyle sallanıyormuş. Usul usul esen rüzgârın verdiği hissi çok sevmiş elma kurdu. Ne güzel bir dünya, işte benim dünyam demiş. Buraların da kralı benim diye düşünmüş.

Elma kurdu, dışarıya çıkıp etrafını izledikçe şok olmuş. Kendi yuvası gibi birçok elma, kendisi gibi de birçok elma kurdu görmüş. Aslında hiç de kral falan değilmiş. Sıradan bir elmada yaşayan sıradan bir elma kurduymuş. Hayalleri yıkılmış. Üzgün bir halde etrafını izlemiş. Derken komşu elmadan seslenmiş bir elma kurdu. Merhaba demiş. Sonra yanına gitmiş. Derdini anlamış diğer kurt. Uzun uzun konuşarak arkadaş olmuşlar. Bizim elma kurdu zamanla diğer kurtlarla da samimi olmuş. Çok güzel dostluklar kurmuş. Ve anlamış ki kendi yalnız dünyasının kralı olmaktan daha da iyisi dostluklar içinde büyük bir aileye sahip olmakmış.

Arkadaşlarının kıymetini bil, güzel dostluklar kur. Kimsenin gönlünü incitme. Kendi krallığını sevgiyle kur.

SORULAR

1) Meyve bahçesindeki elma ağacı nasıl bir ağaçmış ?

2) Elma ağacında kim yaşıyormuş ?

3) Elma kurdu niçin kendisini kral sanıyormuş ?

4) Elma kurdu büyüdükçe neler olmuş ?

5) Elma kurdu dışarı nasıl çıkmış ?

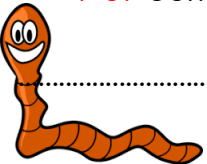
6) Elma kurdu dışarıda neler görmüş ?

7) Elma kurdu neden hayal kırıklığı yaşamış ?

8) Elma kurdu kimle tanışmış ?

9) Elma kurdu sonunda neyi anlamış ?

10) Sen kendini arkadaşların arasında nasıl hissediyorsun ? Mutlu musun ?

Hikâyeyi 3 defa oku ve anla.
Yarın Hikâye Sınavı Yapılacak.

ŞİKÂYET OSMAN

Osman ilkokul 2. sınıfa giden bir öğrenciymiş. Aslında akıllı, gayretli ve neşeli bir çocukmuş. Ama Osman'ın bir özelliği varmış. Bu özelliğinden dolayı arkadaşları ona Şikâyet Osman dermiş.

Evet, siz de anladınız. Osman şikâyet etme konusunda çok abartılıymış. En ufak bir sorunu bile öğretmenine şikâyet eder, sürekli bu davranışıyla göze batarmış.

Teneffüste yaşanan küçük meseleleri, önce tartışan ama sonra barışan arkadaşlarını, istediğini yapmayan kişileri bile şikâyet edermiş. Hem öğretmeni, hem arkadaşları artık Şikâyet Osman'dan bıkmışlar. Bir gün arkadaşları bir karar almış. Şikâyet Osman'ın yaptığı yanlışları anlaması ve artık bu kötü alışkanlığından vazgeçmesi gerekir demişler. O gün, bütün arkadaşları ilk dersten son derse kadar Osman şikâyet edemediği için onu şikâyet etmeye başlamışlar. Şikâyet Osman ağzını açmadan şikâyet yağmuruna tutulmuş.

Öğretmenleri de durumu anlamış galiba. Çünkü şikâyet etmenin yanlışlığını ve gereksizliğini anlatan bir ders yapmış. Şikâyet etmenin hatalı bir davranış olduğunu ve bu durumun arkadaşların birbirinden soğumasına neden olacağını söylemiş. Önemli bir konu olmadığı müddetçe kimseyi şikâyet etmemelisiniz. Önemli bir konu olduğunda ise herkesin içinde değil, öğretmenle baş başa konuşarak derdinizi anlatmalısınız demiş.

Yaşanan o gün Şikâyet Osman'ın çok zoruna gitmiş. Ama bu durum onun düşünmesini, yanlışını anlamasını sağlamış. Davranışını değiştirmesi gerektiğini anlamış. Şikâyet etmenin can sıkıcı bir durum olduğunu kabul etmiş. O gün kendini değiştirmeye karar vermiş ve bunu gerçekten başarmış. Artık şikâyet etmeyen ve arkadaşlarıyla daha iyi anlaşan bir çocuk olmuş. Arkadaşları Şikâyet Osman'ın ismin de değiştirmişler. O büyük günden sonra Şikâyet Osman'ın ismi artık Kibar Osman olmuş..

SORULAR

1) Osman'ın en büyük özelliği neymiş?

.....

2) Osman'a arkadaşları ne isim vermişler?

.....

3) Arkadaşları Şikayet Osman'dan niçin bıkmışlar?

.....

4) Arkadaşları Osman'a nasıl bir ders vermişler?

.....

5) Öğretmenleri hangi konuyla ilgili bir ders yapmış?

.....

6) Yapılan ders ve arkadaşlarının davranışları Şikâyet Osman'ı nasıl etkilemiş? Osman nasıl davranmaya başlamış?

.....

7) Şikayet Osman'ın yeni adı ne olmuş?

.....

8) Çok basit şeyler için sürekli şikâyet edersek ne olur?

.....

9) Sen şikâyet etme konusunda nasılsın?

.....

10) En yakın arkadaşını, senin kalbini kırsa bile affeder misin?

.....

MİNİK YAĞMUR TANESİ

Gökyüzünde sırasını bekleyen bulutların bir tanesinde şaşkın ve heyecanlı bir yağmur tanesi varmış.

Heyecanlıymış çünkü bu onun ilk yolculuğuymuş. Birazdan gök gürleyecek ve yağmur bulutları minik yağmur tanesi ve arkadaşlarını yeryüzüne gönderecekmış.

Minik yağmur tanesinin heyecanını gören tecrübeli bir damla "Korkma," demiş. Bizler ölümsüzüz. Sanma ki yere düşünce yolculuğun son bulacak. Toprağa karışsan da, bir göle veya dereye düşsen de ölmeyeceksin. Sadece zamanını bekleyeceksin. Güneş seni buharlaştıracak ve gökyüzüne yani evine geri döneceksin. Sonra bir bulutta diğer kardeşlerinle buluşacaksın ve tekrar yağmur olarak yeryüzüne dönmeyi bekleyeceksin.

Tecrübeli damlanın anlattıkları bizim minik yağmur damlasının içini biraz rahatlatmış. Sonra gök gürlemeye başlamış. Bulutlarda bir hareketlilik başlamış. Tüm bulutlar yavaşça yağmur damlalarını, yolculuklarına doğru uğurlamaya başlamış. Sıra bizim minik yağmur damlasına gelmiş. Gözlerini kapamış ve kendini aşağı bırakmış. Gideceği yeri hayal etmeye başlamış.

Gözlerini tekrar açtığında yanbaşında tecrübeli damlayı görmüş. İçi biraz rahatlamış. Birlikte aşağı doğru süzölmüşler. Manzaranın tadını çıkaran minik damla artık korkmuyormuş. Güzel bir köyde bir çiçek bahçesinin üstüne

düşürmüşler. Mis gibi kokan çiçekler minik damlayı ve kardeşlerini sevinçle karşılamışlar. Yavaşça toprağa karışan yağmur damlaları, yolculuklarına bir ara vererek, Güneş'in tekrar onları buharlaştırarak evlerine götürmesini beklemeye başlamışlar.

SORULAR

1) Minik yağmur damlası nerede bekliyormuş?

.....

2) Minik yağmur damlası ne bekliyormuş?

.....

3) Minik yağmur damlası beklerken hangi duygular içindeymiş?

.....

4) Minik yağmur damlasını kim teselli etmiş?

.....

5) Yağmur damlaları niçin ölümsüzmüş?

.....

6) Sırası gelen minik yağmur damlası ne yapmış?

.....

7) Aşağıya doğru süzülen yağmur damlası yanında kimi görmüş?

.....

8) Minik yağmur damlası ve kardeşleri nereye düşmüş?

.....

9) Çiçekler yağmur damlalarını nasıl karşılamış?

.....

10) Yağmur yağınca ne hissediyorsun?

.....

YALNIZ KİTAP

Kitapçının birinde eski ve büyük bir kitaplık varmış. Bu kitaplıkta birbirinden büyük ve kalın kitaplar varmış. Deri kaplı, muhteşem ciltli heybetli kitaplarmış. Kendi aralarında konuşan kitaplar, kimin daha değerli ve önemli olduğunu tartışıyorlarmış.

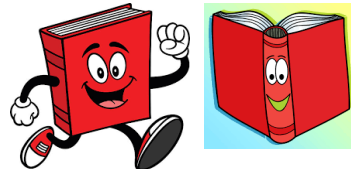
Her kitap kendini öne çıkarıp yüzlerce sayfasının olduğunu, iki kat deri cilde sahip olduğunu, çok ağır ve gösterişli olduğunu anlatıyormuş. Tüm bu tartışmaların ve böbürlenmelerin ortasında yalnız ve garip bir kitap varmış. Tüm büyük kitapların arasında yalnız kalmış, ince ve ciltsiz küçük bir kitapmış. Büyük kitapların yanında kendini daha da küçük hisseder, boynunu bükermiş.

Müşteriler kitapçıya her girdiğinde büyük kitaplar biraz daha gösterişli durmaya çalışır ve kendilerini beğendirerek aldirmaya çabalamış. O gün dükkana onlarca kişi gelmiş ama kimse kitap almamış. Sadece bakmışlar, incelemişler ve almadan gitmişler. Akşam üzeri artık kapanma saatine yakın içeri babasının elinden tutan bir kız çocuğu girmiş. Birkaç adım atmış ve kitap raflarının önünde durmuş. Durduğu yerden kitaplara bakmaya başlamış. Bizim kibirli ve gösterişli kitaplar hemen başlamışlar kendilerini göstermeye. Bu heybetli ve iri kitapların arasında yalnız ve garip kalan küçük kitap iyice sıkışmış. Küçük kız raflara yaklaşmış. Gözleriyle bir yere yoğunlaşmış ve elini uzatmış. Tüm kitaplar heyecan içinde kendisinin alınacağını düşünürken, küçük kız elini uzatmış ve bizim yalnız ve garip olan küçük kitabı almış. Kibirli ve heybetli kitaplar çok şaşırılmış. Küçük kitap ise daha çok şaşırılmış. Kendisinin seçildiğine inanamamış. Küçük kız kendini eline aldığı anda mutluluktan uçmaya başlamış. Küçük kız kitabı o kadar çok beğenmiş ki sıkı sıkı sarılmış ona. Babası da kızının beğendiği kitabı almış ve hep birlikte eve gitmişler.

Küçük kız, yalnız ve garip kitabı her gün okuyor, resimlerine bakıyor ve anladıklarını annesine, babasına ve arkadaşlarına anlatıyormuş. Bizim yalnız ve garip kitap artık "Arkadaşım Kitap" olmuş. Arkadaşım Kitap ve küçük kız, evlerindeki güzel kitaplıkta mutlu mutlu yaşamışlar.

SORULAR

1. Kitapçıda nasıl kitaplar varmış?

2. Kitapların amacı neymiş?

3. Küçük kitabın diğerlerinden farkı neymiş?

4. Kitapçı dükkânına en son kimler gelmiş?

5. Küçük kız ilk olarak ne yapmış?

6. Büyük ve kibirli kitaplar neye şaşırılmış?

7. Peki yalnız kitap kendisinin seçilmesine niçin şaşırılmış olabilir?

8. Yalnız kitabın adı sonra ne olmuş?

9. Küçük kız yalnız kitabı aldıktan sonra neler yapmış?

10. Sen kitap okumayı gerçekten seviyor musun?

Hikâyeyi 3 defa oku ve anla.
Yarın Hikâye Sınavı Yapılacak.

BİR DÜŞ GÖRDÜM (1)

Geceler benim eğlencem. Gündüz oynarım, gece hayal ederim. Uykuya dalınca düşlerimde gezerim. Hiç gitmediğim yerlere düşümde giderim. Hiç görmediğim canlıları düşümde görürüm. Gerçekte yapamayacağım şeyleri düşümde yaparım. Bir gece uçarım, bir gece denizlerin altında gezerim. Başka bir gece de hayvanlarla konuşurum. Düşler benim eğlencem, hayal dünyanın ev sahibi.

Dün gece düşümde dalgıç olmuş, denizlerin altını keşfediyordum. Dev bir ahtapottan kaçarken, karanlık bir mağara gördüm. Mağaranın içine ürkererek girdim. Işık tabancam ile etrafı kontrol ettim. Mağaranın uzak bir köşesinde kocaman bir sandık duruyordu. Acaba dedim kendi kendime. Bu bir hazine sandığı mı? Yavaşça sandığa yaklaştım. Mağarada başka canlılar da olabilir diye düşündüm. Sessizce sandığı açtım ve...

Tam tahmin ettiğim gibi içi altın ve mücevherler ile dolu. Mutluluktan havalara uçtum. Sandığın bir ucundan tutarak mağaradan çıkardım. Bir yandan da dev ahtapotu kontrol ediyordum. Tekrar gelmesinden korktum. Tüm gücümle sandığı aldım ve yukarı doğru yüzmeye başladım. Tam gemimin altına geldim. Aşağıdan bir karartı bana doğru yaklaştı. Tam tahmin ettiğim gibi. Dev ahtapot beni takip etmiş. Aceleyle gemime çıktım. Ve tam gaz ilerle! Geriye doğru baktım. Dev ahtapot peşimi bırakmış ve denizin derinliklerine doğru dalıyordu. Ben hazinem keyfini çıkarırken, annemin sesini duydum.

- Kalk yavrum, okula geç kalacaksın!

İşte benim deniz maceram da böylece bitti. Annemin sesiyle.😊

Bir düş görmüştüm sevgili arkadaşım. Ve düşler görmeye de devam edeceğim. Görüşürüz...

SORULAR

1) Çocuk gündüz ne yaparmış, gece ne yaparmış ?

2) Çocuk düşlerinde neler yaparmış ?

3) Çocuk dün gece düşünde ne olmuş ?

4) Çocuk düşünde kimden kaçıyormuş?

5) Çocuk kaçarken nereye girmiş ?

6) Çocuk girdiği yerde ne görmüş ?

7) Sandığı yukarı çıkarırken ne düşünüyormuş?

8) Çocuk gemisine binince neyi kontrol etmiş?

9) Tam hazinesinin keyfini çıkaracakken ne olmuş ?

10) Haydi sen de gördüğün bir düşünden bahset.

Hikâyeyi 3 defa oku ve anla.
Yarın Hikâyeye Sınavı Yapılacak.

BİR DÜŞ GÖRDÜM (2)

Geceler benim eğlencem demiştim daha önce. Ama gündüz iyi bir öğrenciyim. Okuluma giderim. Dersimi dinlerim. Eve gelince de ödevimi yaparım. Gece ise hayal ederim. Hayallerimi de düşümde görürüm. Uykuya dalınca düşlerimde gezerim.

İşte benim yeni düşüm ve yeni maceram...☺

Bir kuş olmuş gökyüzünde süzülerek uçuyordum. Yukarıdan dağları, ırmakları ve ağaçları izlemek çok keyifliydi. Buradan her şey çok daha küçük görünüyordu. Manzara inanılmazdı. Ben manzaranın keyfini çıkarırken, yanımdan heyecan içinde bir güvercin geçti. Panik olmuş, bir şeyleri arıyordu. Benim varlığımı bile fark etmedi.

- Hey, güvercin kardeş! Ne oldu ? diye sordum.

Şaşkın gözlerle bana baktı ve aceleyle "yavrularım, yavrularım," dedi.

- Ne olmuş yavrularına ? diye sordum.

Ama bana cevap vermedi. Ben de onunla beraber uçmaya devam ettim. Telaşından anladım ki yavruları kaybolmuştu. Onları arıyordu.

- Yavruların kaybolduysa beraber arayalım. Belki faydam dokunur, dedim.

Ben hızlı ve güçlü bir kuştum. Güvercinde olmayan yetenekler bende vardı. Tüm hızımla dağları dolaştım. Nehir kenarlarına baktım. Ormanı taradım. Bir ağacın tepesinde, aynı bizim güvercine benzeyen 3 tane yavru güvercin gördüm. Yerlerini bulduğumu hemen anne güvercine haber verdim. Beraber yavruların yanına geldik. Annelerini gören yavrular cıvıdayarak ona doğru uçtular.

- Ne olur bize kızma anne. Uçmayı yeni öğrendiğimiz için çabuk yorulduk. Bulduğumuz ilk ağaca konduk. Sonra hangi yönden geldiğimizi şaşırınca eve geri dönemedik. İyi ki sizler bizi buldunuz, dediler.

Mutluluktan gözleri dolan anne güvercin, bana teşekkür etti. Ben onları baş başa bıraktım. Mavi gökyüzüne doğru kanat açtım. Tam gökyüzünün tadını çıkarıyordum ki annemin sesini duydum.

- Kalk yavrum, okula geç kalacaksın! ☺☺☺

SORULAR

1) Çocuk nasıl bir öğrenciymiş?

.....

2) Çocuk düşünde ne olmuş ?

.....

3) Çocuk yukarıdan neleri izlemiş ?

.....

4) Çocuk manzaranın keyfini çıkarırken yanında ne görmüş ?

.....

5) Güvercin neden telaş içindeymiş ?

.....

6) Güvercinine yardım etmek isteyen çocuk, hangi yeteneklerine güvenmiş ?

.....

7) Yavru güvercinleri arayan çocuk nerelere bakmış?

.....

8) Yavrular nerede bulunmuş?

.....

9) Yavrular nasıl kaybolmuş?

.....

.....

10) Bir kuş olsaydın ne yapmak istersin ?

.....

Hikâyeyi 3 defa oku ve anla.
Yarın Hikâye Sınavı Yapılacak.

BİR DÜŞ GÖRDÜM 3 (ARABA YARIŞI)

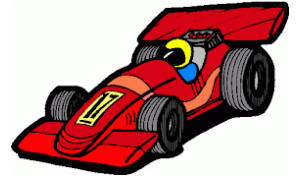

Öğretmenimiz o gün resim dersinde hayalinizi çizin demişti. Ben yarış arabası pilotu olmak istiyordum. Her zaman yarış arabalarına ilgim çok olmuştur. Elimden geldiğince bir araba çizmeye çalıştım. Kırmızı, önü sivri, yanlarında ve arkasında küçük kanatları olan bir araba. Dünyanın en hızlı arabası. Çok da güzel çizmişim demek ki, çünkü yaptığım resmim sınıfta panoya asıldı.

Eve geldiğimde hemen ödevimi yaptım, annemin daha önce almış olduğu kitabımı okudum. Akşam yemeğimi yedim. Biraz televizyon izledim. Uyku saatim gelince de uyudum.

Yatağında yatarken hareket ettiğimi hissettim. Gözlerimi ovuşturarak açtım. Bir de ne göreyim. Yatağım 4 tekerli, kırmızı bir yarış arabasına dönüşmüştü. Kendimi bir yarış pistinin ortasında, başka yarış arabalarının arasında bulmuştum. Hemen

kaskımı kapattım. Hakem 3,2,1 başla der demez gaza bastım. Tüm yarış arabaları tam gaz fırlamıştı yerinden. Her yer toz duman olmuş, göz gözü görmüyordu. Derken duman dağıldı ve kendimi önlerde buldum. Benim gibi iki araba daha öndeydi. Aynadan arkaya baktım. Arkamda bir sürü araba vardı. Hepsi yavaş yavaş bana yaklaşıyordu. Tüm gücümle gaza bastım ve direksiyona sarıldım. Tüm becerilerimi sergiledim. Önümdeki arabalardan birini geçtim. Artık yarış kazanmam için önümde tek bir araba kalmıştı.

Ben hızlandım, diğer araba hızlandı. Ben biraz öne geçtim. Sonra diğer araba öne geçti. Bitiş çizgisine yaklaşıyorduk. Kalbim güm güm atıyordu. Acaba hangimiz kazanacaktı? Elimden geleni yaptım, son bir hamle ile öne geçtim. Tam yarış kazanıyordum ki, annemin sesini duydum.

- Kalk yavrum, okula geç kalacaksın! 😊😊😊

Evet, gene güzel bir rüyadan annemin sesiyle uyanmıştım. Umarım yarış da ben kazanmışımdır.

SORULAR

1) Öğretmen resim dersinde ne çizilmesini istemiş?

.....

2) Çocuk büyüyünce ne olmak istiyormuş ?

.....

3) Çocuk nasıl bir yarış arabası çizmiş?

.....

4) Çocuk eve geldiğinde neler yapmış?

.....

5) Yatağında uyurken neler olmuş?

.....

6) Hakem yarışı ne diyerek başlatmış?

.....

7) Yarış başladığında çocuğun önünde kaç araba kalmış?

.....

8) Çocuk aynadan bakınca neler görmüş?

.....

9) Tüm becerilerini sergileyen çocuk, yarışta hangi duruma gelmiş?

.....

10) Senin hayallerinde neler var?

.....

.....

Çalışmalarımıza destek olmak için,

<https://www.etkinlikburada.com/>

Sayfasından ücretsiz üye olup,

[https://www.etkinlikburada.com/kanal.](https://www.etkinlikburada.com/kanal.php?ch-name=mehmet-ogretmen)

[php?ch-name=mehmet-ogretmen](https://www.etkinlikburada.com/kanal.php?ch-name=mehmet-ogretmen)

kanalımızı takip edebilirsiniz.

Sizlerin desteği ile çok daha fazla

sayıda güncel ve farklı içerikler

üretmekteyiz.

Desteklerinizi bekliyoruz...

